

Dosarul nr. 2ra-131/21

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi sediul central (jud. N. Ghedrovici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Parcalab și Svetlanei Parcalab împotriva Întreprinderii Municipale „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” cu privire la încasarea plăților salariale neachitate și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” și menținută hotărârea din 22 ianuarie 2020 a Judecătoriei Anenii Noi sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 28 august 2019, Nicolae Parcalab și Svetlana Parcalab au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” cu privire la încasarea plăților salariale neachitate și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că prin ordinul de angajare nr. 33 din 13 august 2014, Svetlana Parcalab a fost angajată în calitate de manager al ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, iar Nicolae Parcalab a fost transferat din funcția de manager în funcția de lăcătuș al ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, cu salariile conform contractului.

A comunicat reclamantul Nicolae Parcalab că prin ordinul nr. 20 din 18 iunie 2019, a fost eliberat din funcția de lăcătuș al ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, iar restanța de salariu al angajatorului față de dânsul a constituit suma de 22 837,72 de lei conform adeverinței eliberate de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” nr. 2 din 24 iulie 2019.

Reclamanta Svetlana Parcalab a relatat că prin ordinul nr. 26p din 24 aprilie 2019, a fost eliberată din funcția de administrator al ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, iar restanța de salariu al angajatorului față de dânsa a constituit suma de 46 067,28 de lei conform adeverinței eliberate de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” nr. 1 din 24 iulie 2019.

Au precizat că debitorul a recunoscut datoria prin întocmirea adeverințelor menționate, însă careva acțiuni în vederea stingerii obligațiilor nu au fost executate.

Astfel, multiplele solicitări invocate pârâtului de a restitui în mod extrajudiciar sumele menționate, inclusiv prin notificarea scrisă și remisă în adresa ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, nu s-au soldat cu succes.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 572, 602, 619, 668 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

Au solicitat încasarea din contul ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” în beneficiul lui Nicolae Parcalab a sumei de 22 837,72 de lei și în beneficiul Svetlanei Parcalab a sumei de 46 067,28 de lei cu titlu de restanță la salariu, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 de lei.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2020 a Judecătorei Anenii Noi sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” în beneficiul lui Nicolae Parcalab suma de 15 837,72 de lei cu titlu de datorie pentru salariul neachitat și suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasată de la ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” în beneficiul Svetlanei Parcalab suma de 46 067,28 de lei cu titlu de datorie pentru salariul neachitat.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că în conformitate cu materialele cauzei, ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” nu a achitat deplin salariul datorat reclamantilor pentru perioada lucrată, iar potrivit adeverinței eliberate de administrația întreprinderii, conform cărții de salariu, la 22 iulie 2019, angajatorul a înregistrat o restanță de plată în mărime de 22 837,72 lei față de Nicolae Parcalab și o restanță de plată în mărime de 46 067,28 față de Svetlana Parcalab.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au constatat că lui Nicolae Parcalab i-a fost achitată suma de 7 000 de lei, fapt confirmat prin ordinele de casă din 7 august 2019, 9 septembrie 2019, 8 octombrie 2019 și 27 noiembrie 2019, iar Svetlanei Parcalab, după data de 22 iulie 2019, nu a fost achitat nimic.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a încasa de la ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” în beneficiul lui Nicolae Parcalab suma de 15 837,72 de lei și în beneficiul Svetlanei Parcalab suma de 46 067,28 de lei.

Instanța de apel a evidențiat că, deși reprezentantul ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” a invocat că potrivit situației din 22 ianuarie 2020, restanța la plățile salariale în favoarea Svetlanei Parcalab constituie suma de 37 567,28 de lei, iar restanța la plățile salariale în favoarea lui Nicolae Parcalab constituie 9 337,72 de lei, fiind anexate certificatele privind plățile salariale, actele care confirmă aceste susțineri, nu au fost prezentate în prima instanță, cu toate că reprezentantul ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” a cunoscut despre existența litigiului în instanța de judecată, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, acesta fiind prezent la judecarea cauzei în fond, prima instanță acordând termen pârâtului să prezinte referința și toate probele necesare până la ședința fixată pentru data de 12 noiembrie 2019.

Așadar, instanța de apel a considerat că în circumstanțele în care ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” nu s-a conformat dispozițiilor instanței de judecată, cauza a fost examinată în baza materialelor anexate la dosar.

La 19 noiembrie 2020, ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de încasare din contul ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” în beneficiul lui Nicolai Parcalab a sumei de 9 337,72 de lei cu titlu de restanță la plățile salariale neachitate și în beneficiul Svetlanei Parcalab a sumei de 37 567,28 de lei cu titlu de restanță la plățile salariale neachitate.

În motivarea recursului a invocat că restanța la plățile salariale cuvenite intimaților, avându-se în vedere achitățile efectuate în perioada de referință, conform situației din 22 ianuarie 2020, în beneficiul Svetlanei Parcalab constituie 37 567,28 de lei și în beneficiul lui Nicolae Parcalab - 9 337,72 de lei, drept dovadă fiind certificatele privind plățile salariale, întocmite în baza cărții de salariu.

A învederat că certificatele privind plățile salariale menționate, întocmite în baza cărții de salariu, ținută la întreprinderea municipală, nu au fost prezentate în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, deoarece în virtutea cererii de amânare a ședinței de judecată din 22 ianuarie 2020 din motive întemeiate (certificatul medical privind incapacitatea temporară de muncă), instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtului, încălcând astfel dreptul ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” la un proces echitabil, fiind generată o încasare excedentară a unor sume de bani necuvenite foștilor salariați, cauzând prejudicii considerabile întreprinderii municipale.

În acest sens, a menționat că temei pentru declararea apelului a constituit aprecierea arbitrară a probelor, neelucidarea circumstanțelor legate de achitățile plăților salariale, care trebuie bazată pe cartea de salariu ținută la întreprindere, instanța de apel având obligația de a modifica hotărârea judecătorească, potrivit situației reale de fapt.

În virtutea faptului dat, instanța de apel nu a modificat hotărârea primei instanțe, dar s-a limitat la o simplă explicație în sensul că în cazul în care de către întreprindere au fost efectuate careva achitări în contul stingerii restanței salariale

față de intimați, mărimea achitării urmează a fi luată în considerație la etapa executării hotărârii judecătorești.

La 8 decembrie 2020, în adresa Svetlanei Parcalab și Nicolae Parcalab a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 128), fiind recepționată de către destinatari la 15 decembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 129, 130).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 noiembrie 2020 împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Întreprinderea Intercomunitară de Utilități Publice Speia”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic